

ĐỀ TÀI 5:
KHI NIỀM TIN CHAO ĐẢO

Biết được nỗi trống vắng của Adam, Thiên Chúa đã dựng nên một người nữ, để cùng ông chia sẻ hạnh phúc địa đàng. Thiên Chúa đã trao cho họ quyền làm bá chủ muôn loài, từ các loại cỏ cây trên mặt đất, đến muôn chim bay lượn trên bầu trời. Người nam và người nữ vui sống trong niềm hạnh phúc ngập tràn. Thế nhưng, niềm hạnh phúc ấy kéo dài chẳng bao lâu thì một tai họa ập tới, một tai họa đủ sức phá hủy tất cả những điều tuyệt vời mà họ được hưởng trước kia. Tai họa đầu tiên trong lịch sử, đã đảo ngược tất cả mọi sự, làm rối tung mọi trật tự, khơi mào cho hàng loạt những tai ương khác xảy đến cho toàn thể nhân loại sau này.

Ngày ấy, Eva đang rong chơi giữa vườn. Một con rắn xuất hiện. Nó giờ trò dụ dỗ, hỏi han. Eva đã thật thà trao đổi với nó và nói cho nó biết tất cả những gì Thiên Chúa đã căn dặn hai người, kể cả lệnh cấm mà Thiên Chúa đưa ra là không được ăn trái cây biết thiện – ác giữa vườn. Chớp ngay cơ hội, con rắn bắt đầu gieo vào lòng Eva những ngờ vực. Nó bảo rằng sở dĩ Thiên Chúa căn dặn như thế là vì Thiên Chúa sợ rằng nếu Adam và Eva ăn trái cây ấy, thì sẽ trở nên quyền năng như Thiên Chúa.

Bà Eva bắt đầu suy nghĩ. Nghe những lập luận của con rắn bà thấy nó cũng có lý. Nếu Thiên Chúa là Đấng quyền năng tuyệt đối, thì tại sao Thiên Chúa lại sợ, không dám cho mình ăn trái cây này?

Rồi nữa, nếu Thiên Chúa yêu thương mình, tại sao Ngài lại giới hạn tự do của mình và không muốn mình cũng trở nên thông thái như Ngài?... Hàng loạt câu hỏi tại sao xảy đến trong đầu, Eva bắt đầu nghi ngờ Thiên Chúa, cho rằng Thiên Chúa chỉ “giả vờ” thương ta, chứ thực sự chẳng lo lắng gì cho ta, rằng Thiên Chúa chỉ “giả vờ” ban cho ta mọi sự, chứ thực chất vẫn muốn thống trị ta. Mặt khác, trái cây kia nhìn cũng đẹp mắt, chắc là mùi vị cũng thơm ngon. Ăn một trái thì có tổn hại chi đâu. Nếu Chúa đã không thành thực với ta, ta đại gì giữ lòng trung nghĩa với Ngài.

Nghĩ thế, bà đã hái trái cây, rồi đưa cho chồng, cả hai cùng ăn. Khi ăn rồi, hai người mới nhận ra là mình đã mắc bẫy con rắn. Nhưng, đã quá muộn. Một lịch sử mới chứa đựng những đau khổ vừa được mở sang trang. Cả hai ông bà cùng toàn bộ hậu duệ về sau sẽ phải nếm mùi thương đau và sẽ kết thúc cuộc đời trong bụi đất. Đó là hậu quả của việc nghi ngờ Thiên Chúa, xuất phát từ lòng tự cao ngạo mạn của con người.

Các bạn trẻ thân mến,

Các cám dỗ vẫn cứ đầy dẫy chung quanh chúng ta. Cám dỗ nào cũng đẹp, cũng hấp dẫn, và lắm khi cũng rất có lý nữa. Sống trong Giáo Hội, chúng ta ít khi nào chịu nhìn nhận tình thương Chúa dành cho chúng ta. Chúng ta cứ một mực khăng khăng là “theo Chúa, ta chỉ bị cám đoán”. Chúa bảo ta hãy đi lễ ngày Chúa Nhật, đâu phải làm khó ta, Chúa chỉ muốn nhắc nhở ta về bổn phận tạ ơn Chúa một cách tối thiểu mà thôi. Chúa bảo ta hãy hiếu kính tổ cha mẹ, yêu mến anh chị em, đó chẳng phải là cách để ta có một gia

đình hạnh phúc sao? Chúa bảo ta đừng giết người, đừng trộm cắp, bởi vì những hành vi như thế làm tổn hại đến hạnh phúc và sự bình đẳng giữa con người với nhau. Những điều Chúa không muốn chúng ta làm, ấy là vì lợi ích của chúng ta, chứ Chúa có được hưởng điều gì!

Quay lại câu chuyện của Eva, ta thấy điểm mấu chốt để dẫn đến sự sa ngã của bà là nghi ngờ Thiên Chúa, là không còn tin thác vào Thiên Chúa. Phải, không tin vào Thiên Chúa và luôn đặt câu hỏi tại sao về Người là đầu mối của câu chuyện. Chúng ta vẫn hay có thái độ như thế. Ta chất vấn Thiên Chúa là tại sao ta luôn sống tốt, mà bao tai ương cứ chực chờ ập đến. Ta đặt câu hỏi là tại sao bao người lành phải sống lầm than, trong khi bao kẻ gian vẫn cứ an nhàn sung sướng. Những bất công của xã hội khiến ta không còn tin vào sự hiện hữu của một Thiên Chúa toàn năng và toàn mỹ. Và khi không còn tin, ta bắt đầu buông trôi đời sống. Ta sa lầy, rồi ta rơi xuống hố.

Trong Vườn Dầu, hẳn là Chúa Giêsu có quyền trách cứ Chúa Cha, là tại sao một đời sống công chính của Ngài lại phải nhận lấy kết cục là cái chết thảm thương, trong khi những tên bạo chúa hay đạo đức giả ngoài kia vẫn đang khoan khoái trong những mưu toan độc ác của mình. Vâng, Giêsu có quyền, nhưng Giêsu không bao giờ nghi ngờ Thiên Chúa. Thiên Chúa có những lý do riêng của Ngài để cấm ta không được làm điều này điều nọ hay vẫn để cho bao sự xấu hoành hành, mà trí óc ta không sao hiểu được. Đứng trước hàng loạt những câu hỏi tại sao, Giêsu đã tin chứ không phản kháng. Nhờ tin, nên Giêsu mới đủ sức đứng lên, sẵn sàng vác thập giá lên đời. Thiên

Chúa đã không phụ bạc ai có lòng tin. Ngài đã cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết, và qua cái chết thánh thiêng ấy, Ngài ban ơn cứu độ cho tất cả mọi người. Nếu sự bất tin của Ađam và Eva đã mang tai họa đến, thì niềm tin của Giê-su đã kéo xuống hồng ân.

Các bạn trẻ thân mến, giả như có những cám dỗ thật đẹp và quyến rũ xảy đến, bạn chọn cách hành xử của Eva hay của Giêsu? Chúa đã ban cho các bạn một Vườn Địa Đàng thật hoàn hảo, đừng nghi ngờ Chúa, để rồi đánh mất đi tất cả, bạn nhé!

